

EDINOST

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec . . . 2.60, izven Avstrije 1.40 za tri mesece . . . 7.80, za pol leta . . . 15.00, za leto . . . 30.00. Na naročbe brez priložene naročnine se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 2 nč., v Gorici 4 nč.

Oglašajo se računsko po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmetnjena in javno razpisana, domači oglašaji itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kor nefrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema **upraviteljsko** ulica Caserma 13. Odprte reklamacije se proste poštne.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč!“

Volilski shod prof. Šukljeja v Metliki dne 1. avgusta 1894. (Izvirno poročilo)

(Konec.)

Preskočivši vodno vprašanje omenja nekaj osebnega, kar ni brez političnega pomena. „Jaz sem tak, kakor govorim, suh sem, korajšna glava imam na ramah in vaje sem misliti po svoji glavi in po svojem prepričanju. Jaz nisem radikalec niti klerikalec, ampak gledam, da se napreduje.“ Ali ena reč ga je zbolela. Ko je letos v budgetnem odseku izgovoril neki pasus o vidnem toku, ki ga nahajamo v narodnem gibanju, kateri — ne hote in nevede — ohne zu wissen und ohne zu wollen — odvrta slovenski narod od Zapada in ga približuje Votoku, — tolmačil se je ta izraz na tak način, da je kar ostrmel, namreč, kakor da je hotel on, govornik, očitati voleizdajstvo — narodu svojemu! Tako govoriti je smešno! Kolikokrat že je on naglašal staro dinastično lojalnost, katero je slovenski narod iskaval že pri velikih prilikah! In še letos je ravno isto govoril v deželni zboru, posebno pa je v govoru proti Gauču izrazil iste misli še veliko krepkeje in tisti poslanec, sedeč poleg njega, je takrat pritrjeval prav glasno. „Slovenec“ se je takrat zaganjal vanj še bolj, kakor pa „Slovenski Narod“, kar se mu čudno zdi. Kdo pa je med političnimi možmi danes prva avtoriteta v „Slovenstvu“ stranki? Največ ugleda in veljave imata rovarja moja gg. Klun in Povše, in gotovo sta to avtoriteti, kateri morata biti veljavni tudi za uredništvo „Slovenstva“. In on želi, da pride to v javnost, da se vidi, kako malo lojalno se postopa! In eden tistih dveh poslancev je rekel, da je imel ravno tiste misli in da je bil pripravljen s istimi besedami posesti v rečeno raspravo, pa da je to opustil zaradi napake tolmachenja, ki je navadno pri nas! Njegov namen je bil navdušeno govoriti vladi in njeni večini, naj se osirata na opravičene in utemeljene pritožbe slovenskega naroda, če se te pravice teptajo s nogami. Povdarja, da smo sosedje s Hrvati, prijatelji, bratje, in želi, da vedno ostanejo prijateljske razmere. Navalio temu pa treba, da ohranimo slovensko gibanje in skrbimo najprej za se, da dobimo one pravice, katere so nam zajamčene v naši ustavi in ne mešajmo se v hrvatske državno-pravne razmere. Če bi danes kdo vprašal vas (Metličane), ali hočete priti pod hrvatsko vlado, ali ste s tem zadovoljni, da pustimo kranjsko? (Klici: Nobeden ne!) Dobro! Torej je razvidno, da mi težimo proti Ljubljani, ne pa na ono stran preko Kolpe, ne v Zagreb! (Klici: Nikdar ne!)

Dalje naglašuje, da ni novinec v politiki, imajoč nekaj skušnje in jasen cilj, po katerem teži. Taktika se spreminja po danih raz-

merah, spreminja se zaveznitvo, danes je s to stranko, jutri z drugo; le kar se tiče konečnih ciljev, glavnih načel, mora biti politik moč in ne za las odnehati od njih. Tega principa se je on držal in se lahko sklicuje na svoje govore v državnem in deželni zboru pristavljajoč, da ni prijatelj onemu kričanju in popevanju „za narod“, misleč, da si je več atekel za narod slovenski s mirnim in resnim delovanjem. Tega stališča se je držal že od leta 1883, ko je v svoji 6. oktobra 1883 govoril sledeče: „Mi vsi v tej slavni zbornici smo strankarji, ali vendar, če v mirnih trenotkih, kadar strankam strast ne moti jasnega pogleda, si oglejmo razmere v naši domovini, videli bomo, da politični raskol, da strankarski prepir, ki med nami razsaja že 25 let, je le v kvar našem narodu in naši deželi.“ Na tej podlagi stoji tudi danes, naj se napravi premirje v narodnem vprašanju ravno zdaj, ko silijo vprašanja socialistična na površje in pripravljen je delati na to, da s ene strani brani narodno korist, na drugi strani pa tudi s protivniki delati deželi in državi na korist. S tem se je končalo to poročilo, kojemu je obdinstvo na mnogih mestih pritrjevalo s dobroklicem in pohvalo.

Ko se na prasanje predsednika nihče ne zgleda za besedo, zahvaljuje se on poslancu za jako obširno in nepričakovano poročilo in probere njemu namenjeno s mnogo pohvalo sprejeto, sledečo zaupnico:

Vaše blagorodje!

Volezposlovanje gospod poslanec!

Prilikom Vašega dohoda v Metliko velja nam srce izraziti vam iz globine svoje duše najiskrenejšo zahvalo za možgato Vaše postopanje v zborih, kamor Vas je odposlalo zaupanje Vaših volilcev.

V prvi vrsti stali ste vedno in vajdar med bojovníki za svete pravice milega naroda slovenskega; — na vseh trajavih potih v dosego blagostanja zemlji slovenski spremljalo Vas je naše neizpurno zaupanje, — niti za trenotek nismo omahovali nad Vašo vestnostjo, dobro snajoč, da med najboljšimi je poslanec tužne Belokrajine, pravi biser našim parlamentom.

Znamo dobro, da imate brezštevno krišev in težav, pa Vi — voleum, smoren, eleganten in prvi slovenski govornik, ste tudi najvestnejši in najskrbnejši zagovornik naših pravic!

S ponosom gledamo na prošlost neprecenljivega in nedosegljivega Vašega delovanja — še s večjim ponosom in neusahljivim zaupanjem prepuščamo vam pa tudi — bodočnost.

Kot veren, zvest sin zemlje, ki Vas je rodila, ste bili, ste in ostanete dika zagovornik pravih prekrasnih zemlje slovenske in vzemite blagovoljno na znanje, da divni glas, ki ga povzdigate v dosego svojih in naših namenov, razlega se širom lepe naše Belokrajine

govor in vas zasledil. Lahko bi vas bil izdal. Obesili bi vas. Ali tega nisem storil. Vaš hočem biti, da se osvetim staremu krvniku za težke rane in udarce. Za vsako rano naj občuti ato muk. Vaš sem, tako mi Boga. Ali kaj namoravate? Povrnite se pod stare gospodarje? Bene! S konja na osla? Dokler bo gospodskih klopov, tekla bo kmetska kri in solza. Doli z gospodo! Vse podavite!

— Metlič, reče Gubec, mi nismo razbojniki.

— Oj, oj modrijan kmetski, nasmeje se Drmačić, ali ti ne veš, da se Uršula in Tahi pomirjata preko vaših glav, da vzame Zofija Gavra, da ostaneta na Sosedu Tahi in Uršula.

— Lažeš! zakriči Gubec in prebledi, kmetske pa planejo na Drmačića.

— Čitaj, Gubec! Saj ti znaš čitati,

in srce nam gorkeje bije, kedar zaznamo, da se je oglašil v parlamentu prvi naš retorik.

Ostanite to, kar ste bili — mi ne želimo več, prosimo pa Boga, da Vas ohrani še mnogo let ne le nam, ampak spleh zemlji slovenski in dobri stvari v korist.

Z najodličnejšim spoštovanjem — iz vsega srca vam

Metličanje

(sledí 100 podpisov).

Metlika, dne 1. avgusta 1894.

Na to se zahvali poslanec Šuklje rekoč, da ne bode veliko govoril, ne, ker ga je utrudil prejšnji govor, ampak, ker mu je srce prepolno. V političnem delovanju ni skušil mnogo veselja, dosti pa je doživel žalostnih skušanj in mnogokrat mu je bilo pri srcu tako težko, da je hotel odložiti vse mandate, kar jih je imel, in se vrniti k svojemu prvotnemu poklicu; ali taki trenotki odškodujejo marsikatero trudapolno in žalostno uro in isreka ginjenim srcem: dokler mu bode čast zastopati Belokrajno, zlasti pa mesto Metliko, deloval bode s vsemi silami v ta namen, da pridobi boljše bodočnost temu okraju in prebivalstvu, ker je tega vredno. Bog poživi belokranjske volilce in posebno Metličke sosedčane! (Živio!)

Po kratkem odmoru ustane oivritelj shoda g. Prosenik in prečita sledečo, soglasno in z navdušenjem vsprejeto resolucijo: „Zbrani volilci Metličke izrekaajo svojemu poslancu neomejeno in neomajano svoje zaupanje in odobravajo z ozirom na obstoječe razmere, da je vstrajal v Hohenwartovem klubu in pristopil koaliciji ter pričakujejo od njegove razsodnosti, da bode v koaliciji varoval našega naroda duševne in gmetne koristi, kakor tudi posebne interese našega okraja; in naj se le tedaj — ako se mu to ne posreči — loči od večine in pristopi v opozicijo“.

Po končanem oficijalnem delu razveseljevali smo se s raznim razgovarjanjem lokalnega pomena in z dobro kapljico, katere momenta sta napotila cestnega in zdravstvenega načelnika ter občinskega svetovaleca g. Prosenika, napiti blagorodnemu gospodu Josipu Riharju kot vodji okrajnega glavarstva v Črnomlju, zahvaljajoč se mu na njega prihodu in poudarjajoč njegove zasluge in požrtvovalno delavnost na vsem polju njegovega delokroga. Na tej čestitki zahvalil se je gosp. Rihar prav kratko, vendar pa zelo prijazno, obetajoč vso možno pripomoč v vseh stokah, njemu podrejenih. Še le po jednajati uri vzdigne se g. Šuklje in kratko pa jedrnatu napiše vsem volilem in se odpelje v Črnomelj v daljnje poročevanje tamošnjim volilem.

Politiške vesti.

Za avstrijski katoliški shod. Razgovarjanje, zakaj ni prišlo letos do katoliškega reče pisar mirno in poda kmetu Ankino pismo.

Kmetje prižgo luč. Gubec čita. Prebledi. Oči se mu od jeze zasvetijo in reče:

— Da Drmačić! naš si. Res je bratje! Stari gospodarji rote se z novim krvnikom proti nam. Oj črna gospodarka himba! Naš upor bodi jez ti zvezi. Prokleti bili izdajci, kateri ste nam malo prej dali možko besedo, uosod v sreči kačo. Na noge! V kraj z gospodo! Samo jedna pravda bodi! Naša svoboda.

— Naša svoboda! Za njo hočemo živeti in mreti, zakliče razjarjeni zbor kmetov, a pri skrivnostnem šumu mlina, pri zlati mesečini podajo si ti pogaženi zatočniki božje pravice in človeškega dostojanstva žuljave desnice.

(Dalje prih.)

shoda avstrijskega se še ni poglobilo. Sedaj se je zopet oglašil v „Vaterlandu“ komisar katoliškega shoda, grof Sylva-Tarouca. Toda povedal ni nič novega. Ponovil je, kar se je naglašalo že opetovano, da do katoliškega shoda ni prišlo zato, ker se je bilo bati sporov med posamičnimi frakcijami avstrijskih katolikov. Ali da govorimo jasneje: med koaliranci in nekoaliranci. Ker si pa ne moremo misliti, da bi bila kakaz razlika v mišljenju avstrijskih katolikov gledé na krščanska načela in na dogme katoliške cerkve, je pač opravičeno domnevanje, da obstoje diferencije le gledé na političko taktiko. In da je tako, pritrđi nam izvestno vsak vestni opazovalec sedanjih odnošajev. Jeden del katolikov išče svojo srečo in svoj blagor pod perutmi koalicije, drugi in gotovo odločnejši del je pa tega menenja, da je koalicija le zavora intenzivnemu katoliškemu gibanju. Tu koalirani Hohenwart — tam nekoalirana Lueger-Lichtenstein — to bi utegnil postati bojni klic.

A tega se boje koalirana gospodja, ker niso gotovi, da se večina postavi na stran Hohenwartovo. Iz vsega tega je jasno razvidno, da so le politički oziri, to je oziri na koalicijo, bili jedini varok, da ni prišlo letos do katoliškega shoda avstrijskega. Koalirani konservativni poslanci so očitno v velikih škripah: v nesoglasju so sami seboj, se svojimi načeli in s programom, na katerega podlagi so bil izvoljeni. To nesoglasje moremo opaziti pri sleherni priliki. Poglejte ga le poslanca Povšeta: na Dunaju se je pridružil onim, ki so strmoglavili grofa Taaffe-a radi namerovane volilne reforme, v Ljubljani pa se je izjavil — za obče volilno pravo. Na Dunaju je Hohenwartovec, v Ljubljani pa Lichtensteinovec. Tu imate torej vir vsem „diferencam“ med katoliški avstrijskimi. Kdo je torej kriv, da ni prišlo do katoliškega shoda avstrijskega? Odgovor je kratek, jedna sama beseda: koalicija! To dejstvo naj si zapomnijo naši konservativci, in glede tega dejstva naj obračunajo se svojimi poslanci. — Grof Sylva-Tarouca naglašuje tudi nedostatnost organizacije za prirejanje katoliških shodov. Da se odpravijo ti nedostatki, nasvetuje plemeniti grof, da bi se v vsaki škofiji ustanovil odbor, kateri bi najprej napravil seznam vseh katoliških društev. Ta društva naj bi se potem po svojih svrha razvrstila v odseke, vsak odsek naj bi imel svoje, a zastopnika v centrali, a na čelu odbora v škofiji naj bi bil škofjski komisar. Ti komisarji bi bili jedro organizacije, a njim na čelu bil bi po katoliškem shodu določen generalni komisar. Za prihodnje katoliške shode nasvetuje grof Sylva Tarouca nastopne predmete: šolsko vprašanje, varstvo delavcev za mezdo, varstvo onih samostalnih producentov, ki še sami delajo, slednjič organizacijo kmečkega stanu.

Položaj na Srbskem. Ministerski predsednik Srbski, Nikolajević, bavil se je te dni na Dunaju. To priliko je porabil jeden urednikov lista „N. Fr. Pr.“, da kaj izve o sedanjem položaju na Srbskem. Po menenju gosp. Nikolajevića ni smatrati sedanjega sistema na Srbskem kot kakov provizorij, ampak vzdrži se gotovo dlje časa, ker je ljudstvo že sito večnih strankarskih bojov. Minister-predsednik Nikolajević obsoja jako ostro bivšega regenta Ristića, češ, da je le poslednji kriv, da je Srbija postala torišče strankarskim strastim. In ne le Ristiću, ampak liberalni in radikalni stranki sploh je za vedno odzvonilo na Srbskem, kajti Srbiji treba le jedne same avtoritete — kraljeve. — To je jedro izjav Nikolajevićevih: goli absolutizem. Ako pa pomislimo, da stoji v radikalnem, oziroma liberalnem taboru vsaj devet desetink naroda, potem že moramo reči, da je sodba njegove ekscelence vendar nekoliko — drzna. Ako mislijo v Srbiji res

PODLISTEK.

108

Kmetaki upor.

Spisal Argust Šenoa. Preložil I. P. Planinski.

— Da! Živio nam vojvoda Gubec! zakličejo vsi v jeden glas.

— Bom! Vodil vas bom, reče slovesno Gubec in vzdigne roko, vodil vas bom v boj za staro narodno pravico, do zadnjega diha bom z vami. Tako mi Boga!

— Ha! Ha! Ha! oglaš se porogljiv smeh in na vratih se prikaže Drmačićovo zabuhlo lice v mesečini.

— Izdajstvo! Drmačić! planejo kmetje pokonci in kakor bi trenil se zasveti deset britkih nožev.

— Ali ste junaki! Pobijte me! nasmeje se pisar, jaz sem sam. Zavohal sem vaš do-

postopati po teh navodilih, potem nam je v Srbiji pričakovati hudih bojov med kraljevo in narodno voljo. A tolažimo se s tem, da se tudi v Srbiji juha ne je tako vroča, kakor se jo kuha.

Rusija in Bolgarska. Iz Sredca javljajo, da so prebivalci v Sistovi sklenili slaviti obletnico prihoda Rusov preko Donave s tem, da ustanove stipendij za one Bolgare, ki se šolajo v Rusiji. Nadalje so sklenili, da občina pridobi v svojo vlast hišo Tončeva, v kateri se je mudil car Aleksander II. Slednjič so sklenili, da odpošljejo v Peterburg nastopno brzojavko: „Meščani v Sistovi in prebivalci okoli stoječih vasij zbrali so se ta nam dragi dan prehoda ruske vojske preko Donave v osvobojenje Bolgarake, molili so za padle ruske vojsake in pošljamo svoje pozdrave ruskim bratom in osvoboditeljem“. To brzojavko so zaustavile bolgarske oblasti na povelje došlo iz Sredca. Na protest prebivalcev v Sistovi odgovorili so iz Sredca, da za sedaj še ni umestno izjavljati taka čutila, ker bi to lahko škodovalo prizadevanjem vlade za spravo s Rusijo. Ta „za sedaj“ nam pravi, da se v Bolgariji pripravljajo velike stvari; in če je res, da se tudi Danaka in Avstrija trudita za spravo med Bolgarako in Rusijo, potem nam je pričakovati korenitega preobrata v vsem mednarodnem položaju. A temu ni da bi se čudili, kajti vedno ostane stara resnica, da se umetni in nenaravni zistemi ne morejo vzdržati.

Vojna med Kitajcem in Japonsko. Včerajšnja poročila iz Londona javljajo, da je tamošnje japonsko odposlanstvo jako žaljeno zaradi tega, ker prihajajo od bojišča v jednomer obrekujoče vesti, koje so naperjene očitno le v to, da bi spravile Japonsko pred Angleško ob ugled. Japonsko odposlanstvo trdi, da prihajajo tako vesti naravnost od kitajskih oblastij. Tudi vest o okrutnostih Japoncev povodom potopitja ladije „Kow-Shing“ je popolnoma neresnična. — V južnih pokrajinah Koreje je vojno gibanje začelo ustavljeno.

Različne vesti.

O smrti nadvojvode Viljelma. Dunajska „Abendpost“ trdi v včerajšnji svoji številki, da so vsa doslej objavljena poročila glede vzroka ponešenja pok. nadvojvode Viljelma neresnična. Kakor pripoveduje omenjeni list, tožil se je nadvojvoda že v jutru dotičnega dne o soparnosti in vročini, a poneorečil je valed tega, ker ga je valed navala krvi napadla ometica. Svedoki potrjujejo, da je nadvojvoda popustil konju uzde, da je zgrbil najprvo levi, potem pa desni stremen in počasi zdrsnil ob levi strani konja na tla. Nadvojvoda, takó trde svedoki, je obležal na hrstu brez zavest, a konj ga ni vlačil niti jeden korak za seboj. Tako izvrsten jahač, kakor je bil pokojnik — zaključuje „Abdp.“ — se gotovo ne bi spustil na tak način raz konja, ne da bi bilo tehtnega vzroka za to.

Magr. And. Šterk, škof Krški, odpotoval je v Gorico na obisk kneznadškofa magr. Zorna. Magr. Šterk odpotuje v kratkem v svojo škofijo.

Pojasnilo. V svojem poročilu o sestanku v hotelu „Evropa“ češkimi gostom v čast rekli smo med drugim, da je urednik „Naše Sloge“, g. prof. Mandić izjavil, da so Hrvatje vsikdar stali na braniku vzajemnosti slovanke, vsikdar pripravljeni žrtvovati tudi svoje ime ter vprejeti ime Jugoslovani. Ta izrek g. prof. Mandića nam je na prošnjo tega gospoda popraviti tako, da je rekel, da so Hrvatje kot Ilirci in Jugoslovani prvi žrtvovali svoje narodno ime v prilog slovanke vzajemnosti. — To pojasnilo je bilo potrebno, da ne bi se krivo tolmačila izjava g. prof. Mandića.

Na slavnost Postojnsko došlo je 58 brzojavk. Med temi nastopne tri iz Trsta: „Sokolom na zdar! Živela Čitalnica! Živeli slavilci, Postojina in probujena Notranjaka! — Tržaški radikali“. — „Na današnji Tvoj slavnostni dan Postojinski Sokol naj oživi! Trden bodi značajan Slovan in neomahljiv kot Nanos sivi! — Franjo Žitko, Krmpotič, Čotar, Šverljuga, Josip Sulčić, Korbun, Mramor, Anton Štrukelj“. — „Širi pravo, bratsko ljubezen, zjedini razdeljene Slované, razviti se in ponosno se ohrabri — to je želja in klic primorskih Slovanov, ki so v duhu združeni z vami“.

Naslednik nadvojvode Viljelma v vojski. Iz Budimpešte prišedša poročila zatrjujejo,

da bo imenovan knez Lobkovitz naslednikom pokojnega nadvojvode Viljelma kot generalni nadzornik topništva.

IX. redna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Novemestu vršla se je posebnim sijajem. Vprejem na kolodvoru Novomeškem bil je veličasten. Na pozdrav gospoda župana Perkota odgovoril je predsednik družbe gosp. Tomo Zupan — naslanjajoč se na znano posame „Pridi Gorenje“ —, da so tudi skupščinarji prišli v metropolo Dolenjsko, tajati led narodne mladosti ter se unemati ob žarkem domoljubju Dolenjskem. Skupščina se je vršila v krásno odlični dvorani „Narodnega doma“. Predsednik Tomo Zupan je naglašal v svojem nagovoru posebnim zadovoljstvom, da vsi člani vodstva delujejo složno in jedino, svost si vsak svoje važne naloge. Tako ostanemo tudi v prihodnje vneti za vero, cesarja in domovino slovensko.

Na to sta preditala tajnik in blagajnik svoji poročili, iz katerih podamo važnejše podatke v prihodnjih številkah. Blagajnikovemu poročilu so sledile volitve tretjine odbornikov ter volitev nadzornišva in razsodništva. Po nasvetu gosp. Slavoj Janka iz Podgrada bili so izvoljeni s vaklikom vsi dosednji odborniki in člani nadzornišva in razsodništva. Po zavrženem dnevnem redu naglašal je g. Bremio iz Rojana, da je Trst važna slovenska postojanka ob Adriji, katero treba braniti s vsami močmi. Zajedno je opozarjal, da lokal otroškega vrta na Greti ni srečno izbran, predlagajoč, da družba prekrbi drug lokal. Predsednik Zupan je obljubil, da se bode vodstvo posvetovalo o tem ter da ukrene potrebno, da se odpravi omenjeni nedostatek.

Konečno je omenjal predsednik grozne neurede, ki je sadela cesarsko hišo, ter predlagal, da se v imenu skupščine pokloni o. kr. okrajnemu glavarju deputacija treh članov s prošnjo, naj v imenu skupščine sporoči na najvišje mesto izraz iskrenega uožalja, ob jednem pa tudi izraz zvestobe in udanosti nasproti preavilemu cesarju.

Skupščini je sledil skupni obed, islet na kmetijsko šolo na Grmu in sveder koncert.

Potres v Siciliji. Včeraj s jutraj bilo je po raznih krajih Sicilije občutiti močan potres. V selih Zafferana, Arcireale in Aci Sant' Antonio so se podrli skoraj vsa poplotja. Kolikor je znano doslej, jo ubitih 6 ali 8 oseb, več pa jih je ranjenih.

Delovanje tržaške zdravniške postaje. Tekom minolega meseca julija iskalo je občinstvo pri zdravniški postaji v 893 slučajih pomoči in sicer v 645 slučajih na postaji sami, v 248 slučajih pa so šli zdravniki izven postaje na pomoč. Največ opravila so imeli zdravniki zdravniške postaje dne 23. julija (42 slučajev) in najmanj dne 10. julija (17 slučajev).

Statistika tržaška. Od 29. minolega do 4. t. m. rodilo se je v tržaški občini 98 otrok (54 moških in 44 ženskih); poleg teh je bilo 13 (!) mrtvorjenih. Umrlo je 110 oseb (81 moških in 49 ženskih). Zdravniško izvestje navaja med vsrki smrti 1 slučaj osepno, 6 slučajev škrlatice, 6 dävico, 1 slučaj vročinske bolezni, 1 slučaj porodniške mralice, 13 slučajev jetike, 8 slučajev unetja sôpnih organov, 1 slučaj nenadne smrti, 3 samomore in 1 umor.

Kolera. Z Dunaja poročajo, da javlja včerajšnji službeni izkaz, da je konstatovana kolera v 17. okrajih Galicije in Bukovine. V okraju Zaleszyckem obolelo je 16 oseb, umrlo jih je 8. — V mestu Dobrecynu na rusko-poljski meji obolelo je v poslednjih 4 dneh 30 oseb, izmed kojih so umrle 4, v Tarnovem pa je včeraj obolelo 19 oseb in umrlo jih je za kolero 12.

Zopet zgorel otrok. Iz Pazina javljajo, da je predvčerajšnjem navstal ogenj v hlevu posestnika Franja Komisa v Pičanu. Požar so provzročili trije otroci omenjenega posestnika, igraje se z žveplenici. Dva starejša otroka, stara 6, odnosno 5 let, rešili so, v tem ko so našli po ognju na pogorišču sežgano truplo najmlajšega, triletnega otroka. Omenjeni posestnik ima poleg te težke izgube še okolo 250 glđ. škoda.

Stalno naseljenje Ciganov. V ogorakem ministerstvu za notranje stvari so že izdali postavni naert za stalno naseljenje potujočih Ciganov. Za sestavo tega zakona je podal nadvojvoda Josip mnogo izbornih nasvetov. Zakon se naslanja na načelo prisilnega naseljenja. Od onih 35.000 Ciganov, ki se

imajo naseliti, ne smejo se nastaniti v posamične občine več kakor šest družin. V Budimpešti, na Reki in v kraljevih svobodnih mestih se ne naselijo. Po zadnjih statističkih seznamih je sedaj na Ogerskem vsoga vkup 270.000 Ciganov.

Poskušon samomor. 28letni prodajalec italijanskih buč Alojzij Delorenzi iz Ravene, prerazal si je včeraj grlo s nožem, s kojim reže buče. Ker je stal tik odprte lése, ki vodi v dolnje prostore ladije, v koji je pripeljal svoje buče, padel je kako 3 metre globoko. Mornarji so urno poklicali zdravnika in zvelkli ranjenega na krov. Prihitevi zdravnik mu je zašil rano in odposlal moža v bolnišnico. Nesrečnežovo stanje je jako težko. Smrt si je baje iskal, ker mu prodaja njegovih buč menda ni šla nič kaj po volji.

Nezgoda na ladiji. Včeraj popoldne padla sta 37letni dninar Nikolaj Sbona, stanujoč v ulici dell' Ospedale hāt. 4, in 32letni Just Škabar, stanujoč v ulici Crosada hāt., 5 raz krov parnika „Algoma“, zasidranega poleg pomola „Giuseppina“, skozi odprto léso v dolnje prostore. Oba sta se močno pobila, Sbona si je celó pretresel možgane. Odpeljali so oba v bolnišnico.

Policijsko. Kakor smo bili objavili v današnjem s jutranjem izdanju pod zaglavjem „Smrt valed pretreslih možganov“, udaril je bil minolo nedeljo nekdo 32letnega težaka Alojzija Miniusaja s pestjo tako silno po glavi, da je siromak dne 7. t. m. za tem udarnom umrl. Policijskemu kancelistu gosp. Paqualiju posredilo so je včeraj najti ubijalca v osebi 37letnega težaka Virginija Vascotta iz Trsta, pristojnega v Pran, stanujočega v ulici delle Lodole hāt. 5. Naravno je, da je spremlil ubijalca v sapor. Dognalo se je tudi, da se je pokojni sprl s Vascottom pri igri v neki gostilni in potem je Vascotto na ulici udaril nesrečneža. — Sinoč so sprli 28letnega služabnika Ivana V. iz Kranja, stanujočega na Greti hāt. 12, ker je razgrajal in razbijal na svojem stanovanju. Upiiral se je tudi stražarjema, ki sta ga spremljala v sapor. — 19letno brezposelno dekle Marijo N. iz Vipave so prijeli sinoč na javnem vrtu Tommassini in jo odpeljali v sapor, ker je vlačuga.

Loterijske številke, izžrebane 8. t. m.

Praga	59, 7, 10, 25, 28.
Lvov	29, 12, 79, 31, 75.
Sibinj	17, 88, 58, 39, 85.

Najnovejše vesti.

Dunaj 9. Današnja „Neue Fr. Presse“ govori o nevarnosti, ki preti valed širjenja kolere v Galiciji in se čudi, da se niso še odpovedale velike vojaške vaje.

Beligrad 9. Iz verodostojnega vira javljajo, da se prihodnje leto pomnoži kraljeva listina za 1.500.000 frankov v prid kraljevemu odetu Milanu (P). Tudi se govori, da je Milan dobil že na račun svoto 400.000 frankov. (To je pa jako verjetno! Ur.)

Beligrad 9. Tu se govori, da kralj ni hotel vprejeti bivšega ministra Nikole Pasića, ki je prišel v Niš baje s tem namenom, da bi se sprijaznil s kraljem. Kralj je baje izjavil, da ga baš ni volja vprejemati in da sploh ne mara imeti opraviti s radikali.

Beligrad 9. Roparstvo se širi po vsej kraljevini takó, da morajo orožniki spremljati celo železniške vlake. — Prijeli so načelnika hajdukov, Roka Boranovića, koji je bil nedavno v okolici Soluna ujel francoskega inženirja Prevosta ter ga izpustil še-le, ko je dobil 3000 frankov odkupnine.

Peterburg 9. Razni listi javljajo, da so dospeli semkaj nekateri japonski častniki, ki bi si pričlili vojno organizacijo Rusije. Navzočnosti teh častnikov v sedanjí dóbi pripisuje javno menenje veliko važnost.

Pariz 9. Službeno javljajo, da bode Caserio obglavljen dne 12. t. m.

London 9. Iz Tien-Taina javljajo, da pripravljaja Kitajska novo vojsko 30.000 mož, koji hoče odposlati v Korejo. — Japonsko brodogve straži uhode v Rumeno morje, da ne bi tje dospeli ameriški parniki, ki so te dni odpluli iz S. Franciška, obloženi s streljivom in puškami za Kitajsko. Isto brodogve ima naloge zajeti omenjene parnike.

Yokohama 8. Dne 6. t. m. bilo so nove bitke v Koreji, v kojih so zopet zmagali Japonci. Poslednji so si privojili mesto Seikvan, a imeli so le malo izgube na moštvo. Kitajci so bežali, zgubivši 500 mož. Japonci so sedaj gospodarji zemljišča Aasanskega.

Ta zmaga Japoncev vzbudila je v Tokiju in po vsej Japonski neopisno radost. Ljudstvo je navdušeno za bolj. — Japonski vladar („Mikado“) dovolil je na Japonskem stanujočim Kitajcem, da smejo ostati v deželi, ako hočejo ostati mirni.

Trgovinske brzojavke.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6 59—6 60, za spomlad 6 98—7 —. Koruza za avg.-sept. 5 70 do 5 72. Oves za jesen 5 86—5 87. Riž za jesen 5 12—5 14.

Pšenica nova od 78 kil. f. 6 45—6 50, od 79 kil. f. 6 50—6 55, od 80 kil. f. 6 55—6 60, od 81 kil. f. 6 60—6 65, od 82 kil. for. 6 65—6 70.

Ječmen 5 80—6 10; prosa — — —. Poudbe in popraševanje po pšenic obilne. Prodalo se je 25.000 met. st., po polnih cenah. — Vreme: lepo.

Fraga. Neratfirani sladkor za avgust f. 15.20 nova roba za december f. 14 17¹/₂—14 20.

Havre. Kava Santos good average za avgust 96 75, za december 85 25.

Hamburg. Santos good average za avgust 77 —, september 74 50, december 68 25, trg miron.

Dunajska borza 9. avgusta

1894.	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	98 50	98 50
„ „ v srobru	98 55	98 45
Avstrijska renta v zlatu	122 40	122 45
„ „ v kronah	97 75	97 79
Kreditna akcija	354 60	353 50
London 10 let	124 65	124 60
Napoleoni	9 90 ¹ / ₂	9 90
100 mark	61 05	61 —
100 italj. lir	44 65	44 50

V ZNANJE!

Kakor vsako leto, bode tudi letos v romarski cerkvi na Repentaboru dne 15. in 16. t. m. znamenita cerkvena slavnost. — Poleg duševne hrane, bode izetnikom v telesno krepilo proskrbljeno obilo naravnega, izvrstnega domačega terana, ki ga nastavi deset tukajšnjih posestnikov okoli cerkve ter bodo točili (osmičarili) po jako nizkih cenah. Za mnogobrojen obisk priporočo se slavnemu občinstvu

Kmetovalci-osmičarji.

Repentabor, 6. avgusta 1894.

Slovenecem tržaškim priporočam svojo gostilno v Bar-kovljah „*Alla bella Trieste*“. Izborna domača kuhinja, pristna domača vina in kraki teran. **Gabrijel Devetak.**

Gostilna „All'Antico Moro“ ulica Solitaria 12. (po domače pri „Prvačkoven“) priporočam pravi kraški teran iz Komua I. vrste po 40, 11. po 32 in belo viparsko po 36 gl. liter. — Držec se gesla: „*Rojak k rojaku*“, priporočam se podpisani za obil obisk. **Anton Vodopivec,** gostilničar.

Svoji k svojim!

Po neverjetno nizkih cenah dobivajo se najnovejša vsakovrsta

Kolesa (bicykli)

(model 1894)

na openski novi cesti št. 18, blizu pivovarne. Jamč, se za vsako koló 12 mesecev, kdor ne zna voziti nauči ga brez nevarnosti in brezplačno v treh dneh slovenski učitelj, in nikdo naj ne misli, da ne bi se naučiti mogli. — Polija se na dekelo in vse kraje. Cene so:

Koló s tankim kavčukom	glđ. 98—
„ s volim kavčukom gushion	108—
„ pnevmatično se širokim kavčukom	138—
„ „ močnejše Duulopali Kontinental	145—
„ „ tangentsimi prečkami	150—
Stroj s 3 kolesi s železnimi obroči za otroko	12 —
„ „ „ fantiče obroči iz kaučuk	20 —

Naslov:

Zaloga koles v Trstu, Strada nuova št. 18

C. kr. dvorna lekarna
Ivana Mizzana
VIA CAVANA V TRSTU.
Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Miniusaja, priporočajoč se najtopleje in obljublajoč natančno postrežbo s umorjenimi cenami. Olanom „Delalskega podpornega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takine društvena zdravnika predpišeta. Za slučajno lekarske potrebe so priporoča
104—80 **Ivan Mizzan.**

Zaloga piva

pivovarne bratov
Reininghaus v Steinfeldu — Gradec

in 156
zaloga kisle vode Mattoni's Giesshubler
pri

A. DEJAKU, junior,

v Trstu, via degli Artisti št. 8.
zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant,

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

TRST

Corso, Piazza delle Legna 1.

Odlikovana tovarna čopčev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelok. Lak za kobilje z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in podo.

Mineralne vode

iz najbolj znanih vrelcev

kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104—88